

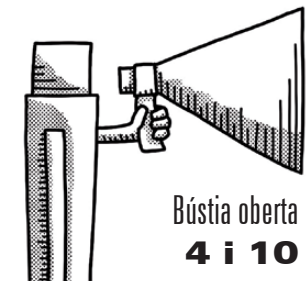

GENT

DEL MASNOU

Revista Gent del Masnou
n. 421 | setembre 2023

Bústia oberta
4 i 10

Farmàcies de guardia 5

Vivències - 6
TRAVESSA DES DE QUERALBS A
COMA DE VACA I A NÚRIA
Pep Parés

REPÚBLICA ESPAÑA
TARJETA POSTAL.
Altres històries - 8
150 ANYS DE
LES TARGETES POSTALS
Joan Muray

Espai poètic - 10
PÈRLA BLANCA
Enric Badal

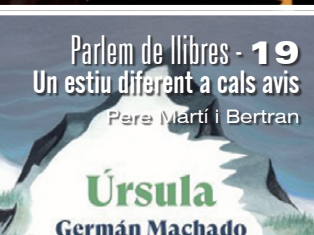
Fem poble - 12
UN IDIL·LI A LA PLATJA
Núria fusellas i Santi Duran

Cròniques d'ultramar - 16
LA VISITA AL ROZA BAL
Joan Muray

Som - 18
ET CONEIXES A TU MATEIX?
Dr. Oriol Lugo

Parlem de llibres - 19
Un estiu diferent a cals avis
Pere Martí i Bertran

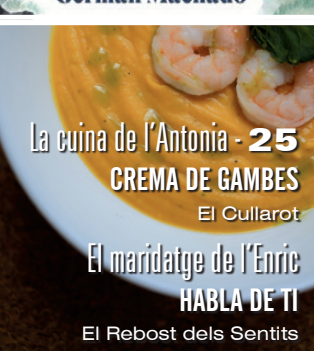
Fem poble - 20
MÚSICA PER A TOTJOM
Rosalia Ramon i Ferrándiz

Opinió - 22
TOXICITAT POÈTICA
Joan Camps Ortiz

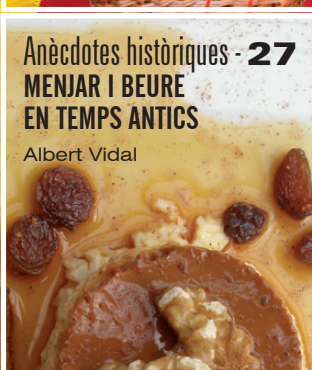
Passatemps - 23
7 DIFERÈNCIES
Martí Duran

La cuina de l'Antonia - 25
CREMA DE GAMBES
El Cullarot
El maridatge de l'Enric
HABLA DE TI
El Rebost dels Sentits

Veus - 26
BENVINGUT SETEMBRE!
Joana Bófarull Cervera

Anècdotes històriques - 27
MENJAR I BEURE
EN TEMPS ANTICS
Albert Vidal

Corresponsal del Brasil
28 - JARDIM BOTÀNIC
Joan Maresma

Activitats - 31
GENT DEL MASNOU

Revista mensual de Gent del Masnou, associació civico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Núria Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou) i Maria Pujol.

Portada Estudi Santielena
Disseny i maquetació Estudi Santielena

Publicitat Santi 699 775 558

Imprimeix Gramagraf

Tiratge 2.500 exemplars

Edita Gent del Masnou

Dipòsit legal B. 29.758-87
GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9 - 08320 El Masnou
T. 931 268 220
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

- L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
- El repartiment d'aquesta revista als socis es fa amb el suport de

TOT AIXÒ ENS IMPORTA, PERÒ...

Mascaretes. Pràcticament, la mascareta va desaparèixer de la nostra vida quotidiana el passat mes de juliol. Ara el Coronavirus ha restat com una malaltia crònica, com ara la grip, a la que s'ha de tenir tot el respecte.

L'enèssim contratemps a l'independentisme. El passat 5 de juliol el TGUE va retirar la immunitat del President Puigdemont i els consellers Comin i Ponsati per a desplaçar-se a l'Eurocambra, plantejant-se el dubte si ara poden ser detinguts.

Continuïtat a l'Ajuntament del Masnou.- Finalment es va constituir el nou Consistori i, malgrat que la correlació de forces no va coincidir amb l'anterior legislatura, pràcticament la governabilitat no s'ha vist alterada.

Ara ja podem dormir una mica més tranquils. El llop s'ha quedat fora de les fronteres del Principat, doncs els partits més bel·ligerants contra Catalunya i el català no han guanyat les eleccions generals. En canvi, els Països Catalans van quedar tocats per l'extrema dreta. Tot el nostre suport als catalanoparlants valencians, balears i nord-catalans. Des del Principat hem de continuar fent-los suport en tot el que faci referència a la llengua.

PERÒ..., els resultats electorals es poden revertir en el futur. La caiguda de l'ús del català es veu més difícil de redreçar. L'informe quinquennal de l'IDESCAT sobre l'enquesta d'usos lingüístics de la població al nostre país va donar un resultat molt decebedor, pel que fa a la salut de la nostra llengua, sobre tot entre els més joves. En lloc d'anar endavant hem retrocedit i no poc, respecte als resultats de fa cinc anys. Alguna cosa més dràstica hem de fer tots plegats, sobre tot els qui tenen les eines i l'autoritat. Per part nostra, continuarem en la línia de tenir molta cura del català en l'àmbit de Gent del Masnou i específicament en aquesta revista.

Gent del Masnou desitja als seus socis i als lectors d'aquesta publicació una bona Diada Nacional de Catalunya, que celebrarem sense afluïxar en les reivindicacions, com a única manera de pressionar els polítics que, o bé ens prenen el pèl prometent-nos el que saben que no faran o ignoren com fer-ho. No podem defallir en la lluita per assolir una Catalunya lliure. ✨

El President

La FrUiTa

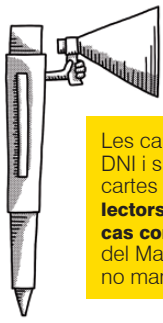
Mestres Villà 115 - el Masnou
935 403 474 - 618 763 529

Vols rebre
la revista
a casa

fes-te soci de
GENT DEL MASNOU

gentdelmasnou@gmail.com

PETITS ENCANTS a favor de DISMA
Ja podeu portar a **Gent del Masnou**
els objectes que vulgueu donar
per a ser venuts el diumenge 17 de
setembre proper

Bústia oberta

Les cartes dirigides a l'espai Bústia Oberta és indispensable que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. **Per tal de donar la major oportunitat d'expressió als nostres lectors, recalquem que l'extensió dels escrits no podrà excedir els 1.600 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abeurar-les o rebutjar-ne la publicació. Data límit 20 de cada mes.** Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes, seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

MÉS SOBRE LA PLAÇA DEL MIL·LENARI

Afegeixo la meua veu a les preguntes de l'arquitecta Montserrat Fàbregas en el Butlletí de Gent del Masnou del juliol. Jo parlo com a veïna de Santa Madrona i, sobretot, com àvia. Al parc ens hi havíem passat, fins abans de les obres, hores, sobretot amb les criatures més petites, que allà hi tenien un espai propi tancat i segur. Espai de joc i de trobada, on poder veure la companyia de l'escola bressol amb el seu pare, abans de tornar cap a casa... Ara aquest espai ha desaparegut, juntament amb els cavallets i el tobogan petit.

Allò que se'n diu mobiliari urbà ha estat reduït a quatre (dos i dos) bancs tan mal col·locats (afilats) que tampoc faciliten la trobada, la conversa, el veïnatge.

Tota la plaça, tal com la veig ara, s'ha convertit en un lloc de pas, no pas un parc.

I no em digueu que a prop hi ha la Plaça dels Països catalans, perquè, si teniu o heu tingut infants petits, sabreu el que volen dir les distàncies per a unes cametes petites o per a un cotxet empès entre els mil obstacles dels carrers d'Ocata, cotxes apart.

No s'entén per què ho han eliminat, quan l'expectativa, quan començaren les obres, era que tot fos per millorar. Tant és així que durant dies i dies hem pensat que "allò no estava acabat"!

Ens preguntem qui pren les decisions: la Regidoria d'Urbanisme de l'Ajuntament en solitari? Al Masnou tenim un teixit cultural ric i divers:

són consultades aquestes associacions en moments com aquests? Penso en el Consell dels Infants, que haurien tingut de segur alguna cosa a dir-hi, més enllà del "Volem més parcs".

Una ocasió perduda? Potser es pot encara recuperar, almenys de manera parcial?

Fina Llorca i Antolín

REFLEXIONEM-HI

Volia escriure després de les dues últimes eleccions però, veient el resultat, se me'n treuen les ganes, tot i que hi ha moltes coses per dir.

Comencem, doncs, per la primera i més propera:

Al meu Ajuntament: el que fins ara heu fet bé, fantàstic, així ha de ser, però el camí continua... i fa pujada; alerta, no fem el burro, que la palla va cara.

Al meu Parlament: si sou ara al poder no és perquè sigueu els més eixerts ni bons governants sinó perquè qui us ha escollit vol un país més lliure i sobirà. Tan difícil és entendre que només hi ha un camí? Vosaltres us guanyeu el pa a través nostre, no ens podeu enredar. Si us vàreu comprometre i us vam recolzar, ara heu de donar tot el que pugueu. No podeu nedar i guardar la roba constantment per por de perdre la feina. Deixeu de marejar la perdú. Junts podem anar molt lluny. L'independentisme només té una intenció: la

Independència, i tot el que em vulgueu rebatre és paper mullat. Esteu passant pel vostre espai laboral de vida sense cap pena ni glòria i, això, és trist.

I Espanya, oh Espanya!

Un tema més complicat. Pobres, vosaltres espanyols!

"Ampla és Castella, i com un palmell té la durícia d'aixecar l'espasa. El braç és las i no el mena cervell; la gola és seca i la set no li passa" /...

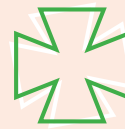
Fragment d'Ampla és Castella de J. S. Papasseit

Us penseu que perquè crideu més i amenaceu amb la força teniu la raó. La vostra relació amb Catalunya sempre ha estat barroera, impositiva i maldestra per por de no manar. Mai dominareu qui no vol ser dominat. Vàreu empresonar i envair un país amb l'ajut d'un francès i, més tard, el vau obligar amb un Pelayo gallec... i malgrat tot... la remor persisteix!

No aprendreu, perquè sou superbs, d'una societat que vol anar endavant i mantenir la seva cultura i la seva llengua sense deixar la modernitat, amant del parlament, conscient dels seus valors però també, i com tot hom, de les seves vergonyes.

Vosaltres, gent imperialista i manaires de ponent que no veieu més enllà del vostre cervell ancorat, no trobareu descans si no escolteu i accepteu les vostres misèries perquè, a la curta o a la llarga, ho perdreu tot.

Lluís Valls Mari

Farmacèutics del Masnou

Farmàcia de guàrdia - El servei de guàrdia de les Oficines de Farmàcia del Masnou serà de 08 a 22 hores

Setembre 2023		
1	divendres	Ocata
2	dissabte	Dominguez
3	diumenge	Dominguez
4	dilluns	Fàbregas
5	dimarts	Viamar
6	dimecres	Dominguez
7	dijous	Fàbregas
8	divendres	Aymar
9	dissabte	Riera
10	diumenge	Riera
11	dilluns	Dominguez
12	dimarts	Viamar
13	dimecres	Aymar
14	dijous	Ocata
15	divendres	Riera

Setembre 2023		
16	dissabte	Fàbregas
17	diumenge	Fàbregas
18	dilluns	Dominguez
19	dimarts	Aymar
20	dimecres	Ocata
21	dijous	Riera
22	divendres	Fàbregas
23	dissabte	Viamar
24	diumenge	Viamar
25	dilluns	Fàbregas
26	dimarts	Aymar
27	dimecres	Ocata
28	dijous	Viamar
29	divendres	Fàbregas
30	dissabte	Dominguez

Octubre 2023		
1	diumenge	Dominguez
2	dilluns	Ocata
3	dimarts	Riera
4	dimecres	Fàbregas
5	dijous	Viamar
6	divendres	Dominguez
7	dissabte	Aymar
8	diumenge	Aymar
9	dilluns	Riera

Horaris de les farmàcies del Masnou			
	telèfon	de dilluns a divendres	dissabte
AYMAR - Almeria 14	93 555 03 81	de 9 a 21 h	de 9 a 14 h
DOMINGUEZ - Enamorats 2	93 540 98 52	de 8 a 20.30 h	de 9 a 13.30 h
FÀBREGAS - Navarra 68	93 555 19 79	de 9 a 13 i 16.30 a 20 h	de 9.30 a 13 h
OCATA - JF Kennedy 5	93 555 33 08	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
RIERA - Josep Llimona 22	93 555 08 55	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
VIAMAR - Prat de la Riva 23	93 555 04 03	de 9 a 20.30 h	de 9 a 14 h

11 de Setembre 2023

Com cada any no hi pots faltar, perquè la resistència és la victòria!

L'Assemblea necessita la teua col·laboració, tenim la teua samarreta.

Al Masnou a la Plaça de la Llibertat
Divendres 1, de 18 a 21, dissabte 2, de 10 a 13 i de 18 a 21, dimecres 6 i dijous 7 de 18 a 21 de setembre

TRAVESSA DES DE QUERALBS A COMA DE VACA I A NÚRIA

Pep Parés

Un cel gris i humit envolta Queralbs. La boira, que no gosa baixar més del compte, s'aguanta rasa, com un immens fals sostre, i esborra la silueta de les muntanyes que la superen. El plugim molt fi encara no aconseguim mullar el terra amb una indecisió que s'assembla a la nostra

Sota la pell de cadascú de nosaltres hi ha la il·lusió de tirar amunt. Les advertències d'un muntanyenc bregat, víctima d'una tempesta del dia anterior, sembla que ens haurien de fer desdir. Hem d'emprendre l'ascensió a Coma de Vaca o pleguem veles i tornem a casa?

Mentre hi pensem, traiem les capelines de les motxilles, no fos cas que un xàfec sobtat ens deixés xops. Hi ha moments singulars que defineixen moltes alternatives: només van caldre uns instants de treva de pluja perquè decidíssim tirar endavant bo i pensant que, si empitjorava, sempre podríem girar cua.

Després de vint-i-dos anys de PIRENA, la travessa dels Pirineus amb gossos de trineu, encara somnio amb el mal tràngol d'aquells moments quan havíem de decidir si fer anar dues-centes persones i cinc-cents gossos per una vall o per una altra; si anul·lar una etapa o fer-la, amb tot l'enrenou de conseqüències que cada decisió suposava. He de dir que ara dormo molt més tranquil amb aquests somnis i records. Per això em sento alleugerit perquè avui només som sis persones a decidir què fer: en Salva, en Francesc, l'Enric, en Josep Maria, en Marià i jo.

Tirem amunt! El clima és d'un dia tancat, humit, amb els arbres reverdits per la pluja i el soroll de l'aigua del riu que no ens deixarà en tota l'ascensió. Perdoneu l'exageració però, en aquest primer tram enclotat, ple d'arbres i tots en fila, coberts per les capelines, em venien al cap imatges de

l'Amazones, o dels camins d'Aguirre, la còlera de Déu, com deia la pel·lícula... A poc a poc anem pujant i la llum es fa més diàfana. L'esmorzar encara ens agafa en la part baixa, al costat del Salt del Grill, una cascada d'aigua que ens fa pensar que la sequera deu ser una invenció.

A poc a poc avancem per un fort desnivell fins a arribar a un pont de ferro on sembla que la vall s'obre. Ara pugem per l'altre veral entre pedres, aigua i bosquets de pins aclarits. El dia s'aguanta amb núvols que es belluguen sense treva. Volíem dinar al refugi però la pujada es fa lenta i feixuga i parem a mig camí. Mengem asseguts sobre pedres i aigua. A alguns de nosaltres només els cal estirar el braç per emplenar la cantimplora. Davant nostre, una panoràmica impressionant del Camí dels Enginyers que uneix el refugi de Coma de Vaca i Núria. Demà hi passarem.

A la fi arribem al refugi. No hi ha cap més muntanyenc, tot és per a nosaltres sols!

La Yolanda, que hi és des de fa quasi vint anys, ens saluda, amb l'Anna i el Pau. Tots tres fan rutllar Coma de Vaca que ja disposa d'un plafó de plaques solars noves.

Ens revifem unes clares de cervesa ben fresques i una bona dutxa. No sé com ens ho fem, però tota la sala gran queda plena de motxilles i capelines, roba molla i tovalloles penjades del sostre, com si el refugi estigués ple. Més tard el dòmino ajunta tots els muntanyencs en una taula.

Els tres del refugi ens proposen una caminadeta per l'entorn abans no es faci fosc. Jo accepto i me n'hi vaig. Creuem el riu per un pontet i ens esplaiem tots quatre per l'enorme catifa d'herba verdíssima, amb rierols de pel·lícula, adornats amb flors blaves i grogues d'una delicadesa sorprenent. Comentem l'aparició d'un llop per davant del refugi que en Pau va enregistrar i passar a TV3 i, a partir d'aquí, neix una conversa amena sobre els gossos en general i els gossos de trineu en particular.

Tot ho arrodonim amb un bon sopar i uns traguinyols de licor de la petaca d'en Josep Maria. I bona nit a tothom en una habitació per a divuit persones i avui només per a nosaltres sis!

L'endemà anem cap a Núria pel Camí dels Enginyers. Fa un dia més clar però els núvols no ens abandonen. En Francesc diu que ha vist un llop entre les roques i, apa, ja tenim un bon motiu per mirar amb més detall el paisatge. Passem per alguns indrets delicats on uns cables clavats a la paret ens permeten vèncer els obstacles. A

Davant del refugi | foto FRANCESC CARBONELL

migdia arribem a Núria, verda i bonica com mai! El cremallera ens torna a Queralbs on tenim els cotxes. Parem a fer un bon dinar als Caçadors, a Ribes de Fresser. Han estat dos dies de muntanya que carreguen les piles. Ja tinc una vivència més per explicar amb la bona companyia d'en Salvador Jené, en Francesc Carbonell, l'Enric Domínguez, en Josep Maria Muñoz, en Marià Aran i jo. ✨

Salt del Grill | foto FRANCESC CARBONELL

Joan Muray

150 ANYS DE LES TARGETES POSTALS

Tres catalans en foren els protagonistes

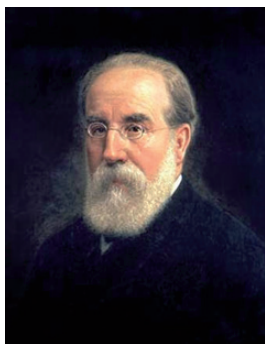
Una de les primeres targetes postals

La primera targeta postal va ser concebuda, oficialment, el 1871, durant el regnat d'Amadeu de Savoia; però la situació política i militar va fer que se n'endarrerís la fabricació fins al 1873.

Amadeu I (1845–1890), rei d'Espanya (1870–1873), de la Casa de Savoia, del Piemont (ara estat italià), escollit com a rei per les Corts Espanyoles durant el Sexenni Revolucionari, després de la Revolució Gloriosa de 1868, que expulsà la dinastia Borbó. La brevetat del seu regnat fou a causa de la inestabilitat política que es vivia i especialment per l'assassinat del seu principal valedor, el general Joan Prim i Prats (Reus, 1814 – Madrid, 1870).

Fou el 1873 quan sorgiren finalment. Aleshores, a l'Estat espanyol, governava la I República Espanyola i n'havia estat el primer president Estanislau Figueres i de Moragas (1819–1882), de febrer a juny d'aquell 1873. El segon president fou Francesc Pi i Margall

(Barcelona, 1824 – Madrid, 1901) i el seu mandat va durar vint-i-vuit dies, també d'aquell any.

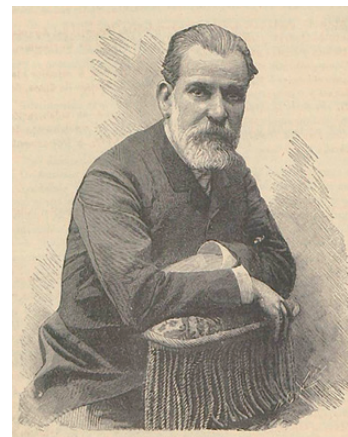

Francesc Pi i Margall

En aquest breu mandat, va néixer la que fou la primera targeta postal de l'Estat espanyol. El disseny va anar a càrrec del germà del president Pi i Margall, en Joaquim Pi i Margall (1831–1891), d'ofici pintor i gravador.

El primer de desembre de 1873, doncs, neix la primera targeta postal i ho fa a Catalunya; es va començar a vendre als estancs, concretament als de Barcelona.

Se'n feu una primera edició de 72.000 exemplars, que es va destruir ja que el dissenyador hi trobà una diferència de color respecte de la qual havia dissenyat. De l'edició

Joaquim Pi i Margall

Narcís Monturiol i Estarriol

Laureà Figuerola i Ballester

que circulà, se'n feu una tirada de 2.000.000 de targetes senzilles i 1.000.000 de dobles.

Aquesta nova forma de correspondència provinent de l'estranger facilità la relació entre persones i empreses comercials i, encara que de moment no fou gaire apreciada perquè no mantenia el secret de les comunicacions, aviat va ser adoptada per les classes elevades per transmetre salutacions i notícies sobre la bona salut que conservaven en els seus viatges. Fins i tot, es generà un afany dins el món del col·leccionista, que trobà la seva organització anys després en una Societat Cartòfila Espanyola que tingué la seu a la cèlebre cerveseria cabaret Els Quatre Gats, de Barcelona, lloc de reunió dels nuclis modernistes de l'època.

La targeta postal és, per tant, una realització de la I República Espanyola, que dona a aquell nou document postal el valor facial de cinc cèntims.

En el període anterior a l'aparició, nombrosos particulars s'impacienten i comencen a editar postals privades, la més famosa de les quals és la de Miguel Pardo de Figueroa, conegut com Dr. Thebussem. Finalment, però, l'estat se'n queda el monopoli i les targetes postals oficials surten al mercat, com ja he dit, el desembre de 1873.

Llavors, quan va aparèixer la primera targeta postal, el cap de la Fàbrica Nacional del Sello era Narcís Monturiol i Estarriol (Figueres, Alt Empordà, 1819 – Sant Martí de Provençals, Barcelonès, 1885), que la dirigí fins al final del règim republicà. Narcís Monturiol en realitat era enginyer, polític i intel·lectual i fou el creador del primer submarí, anomenat Ictini. La Fàbrica Nacional del Sello va tenir el monopoli de les targetes postals fins al 1887. Com veieu, aquestes targetes postals, precursors de les postals actuals, foren obra de tres catalans

de finals del segle XIX, d'idees i pensament republicà.

La pesseta, també l'havia implantat a tot l'estat un altre català, en Laureà Figuerola i Ballester (Calaf, l'Anoia, 1816 – Madrid, 1903), quan fou ministre d'Hisenda durant el Sexenni Democràtic (1868–1874). En Figuerola era cosí d'en Vicenç A. Ballester i Camps (Barcelona, 1872 – el Masnou, 1938), capità de la nostra marina de vela, industrial, activista cultural, mecenes, etc., creador, entre altres, de la bandera catalana estelada. ✱

Vicenç A. Ballester i Camps

Fons consultats • 505 Fets bàsics de Catalunya. De Josep M. Cadena. Edicions La Campana. 1989 • De Viquipèdia: Narcís Monturiol, Francesc Pi i Margall i Joaquim Pi i Margall • Arxiu-Biblioteca Joan Muray

Espai poètic

Enric Badal

La poetessa, pintora i
escultora masnovina,
Hildegard Munné i
Roigé, ens ofereix el
seu poema:

PERLA BLANCA

Perla blanca
que t'emmiralles en el mar,
escolto la remor
del teu missatge
que m'embriaga en aquesta nit
de màgia estel·lar.
Digue'm
si la saviesa de les dones
emergirà a la fi
duent l'amor a la terra.
Digue'm
si el crepitat dels seus passos
arribarà a bon port.
Digue'm
si la seva veu serà cançó,
si de les seves arrels
naixeran brots d'esperança.
A tu, lluna,
a qui tant hem venerat
que ens banyes de llum clara,
il·lumina'ns la mirada
per a que omplim de tendresa el món.
I que de dins nostre
brolli la vida
salvatge i lliure de la creació.
Lluna,
ajuda'ns a viatjar dins teu
en el món dels somnis sagrats
i retrobar la puresa
en el fons del nostre cor

Hildegard Munné i Roigé

Bústia oberta

CAMBRES DE COMERÇ

Dissimulada en la brutal repressió de l'1 d'Octubre de 2017 i amb estratègia rapinyaire, l'Estat espanyol va "convidar" a empreses catalanes a traslladar les seves seus corporatius fora de Catalunya.

Unes, van obeir per força, altres van complir ordres, però la majoria, es van quedar, i sense por, continuaven creant riquesa a casa nostra.

Les poques que després de sis anys van tornar no han estat gens significatives, exceptuant l'empresa (Agbar) que, el 2018, ja tornava a ser a Catalunya.

El gruix dels trasllats, Espanya els ha volgut mostrar com una mena de botí per dret de conquesta; un càstig que serveixi com a advertència d'empobriment de Catalunya i que, amb el vistiplau d'organitzacions empresarials d'aquí i d'allà, han beneït aquesta depredadora maniobra dirigida des de Madrid.

A les Eleccions a Cambres de Comerç a Terrassa, Barcelona i Manresa

del 15 al 20 del setembre vinent tenim l'oportunitat que professionals, autònoms, petites i mitjanes empreses i la xarxa productiva de casa nostra prengui el comandament de les institucions empresarials del país.

Les empreses i autònoms podran donar suport tant al forn on comprem el pa, al bar on prenem cafè i al taller de confiança com a les empreses d'última generació i que totes juntes continuaran, com sempre, l'endemà de la plenitud d'aquest país.

Salvador Cot Belmonte
(Carta resumida)

UN PAS MÉS

Del 15 al 20
de setembre
eleccions 2023
a la **Cambra**
de **Comerç**
de **Barcelona**

Poden participar-hi tots els autònoms, comerços i empreses.
Vota la candidatura Eines de País-Un pas més
Entra a: www.unpasmescambra.cat
per a saber qui som, què hem fet i quin és el nostre full de ruta.

Per a votar entreu a:
www.unpasmescambra.cat/candidatura

Vot telemàtic: del 15 al 19 de setembre

Vot presencial: 20 de setembre

Candidatura Eines de País - Un Pas més.

assemblea
El Masnou

CORRE 2023 LLENGUA LLENGUA LLENGUA

LLENGUA
CULTURA
LLIBERTAT

Diumenge 22
d'octubre al pati
de Can Malet
de 10 a 14

Gimcana, Jocs, Màgia,
Bastoners, Diables,
Gegants...

Joan Brossa

COORDINADORA D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA CATALANA

#Correllengua23 www.cen.cat

Núria Fusellas i Santi Duran

La fresqueta de la nit a la sorra, el beure acabat de servir, les cadires que comencen a ser poques. Majestuosa, la pantalla s'aixeca i trenca l'horitzó al que estem acostumats. Falten pocs minuts. "Dames i cavallers, comença l'espectacle més curt". Tres dies que sempre ens deixen amb la boca oberta i ganes de més. Cada vegada més fans del Fascurt!

Cristina i Alex moment de les presentacions | fotos @monicasolafotografia |

Xerrem una estona amb l'Alex Blasco, director de programació del Festival.

La teva missió?

Obrir les bases del certamen, del Festival, i donar d'alta totes les plataformes d'inscripció, començar a rebre tots els curts inscrits i anar-los visionant. Fer la selecció final i programar les seccions fora de competició.

En rebeu molts de curts? Quin és l'abast del Festival?

Nacional. Encara que programem curts internacionals fora de competició, l'abast del concurs és nacional.

Les primeres passes?

El principal ideòleg va ser en Javier Arnalda i la seva convicció que al Masnou faltaven esdeveniments culturals pel jovent. A part del Ple de Riure que ja contava tres edicions i era molt canyer, no hi havia gaire cosa més. Ens vam constituir com Akonga (Acción Kon Ganas) i el vaig acompanyar a mirar diferents Festivals de l'àmbit català a veure com s'ho muntaven. I vam arrancar, comptant amb un grup d'entusiastes que ho van fer possible

Vàreu arrencar ja amb un Festival de Curtmetratges?

El primer any, el 2003, va ser una mostra. L'any següent ja vam arrencar com a Festival.

Més de vint anys!, segur que ha patit canvis

Es clar, ha anat mutant. No només amb els organitzadors, sinó també amb els dies de Festival, les localitzacions,...

El Fascurt durava més dies?

Hem tingut edicions que duraven vuit dies, quatre

llocs de projecció: platja, cine, tallàvem carrers, els Jardins de Can Malet,...

S'ha fet petit doncs?

Amb el temps, s'ha vist que el què funciona realment és la platja, que sempre ha estat i que ha acabat sent el tret distintiu del nostre Festival. Així que tot ho fem allà, tret d'alguna sorpresa com la pel·lícula de cinema mut d'aquest any que va ser el tret de sortida i que es va visionar a la Calàndria. Altres vegades també s'han fet coses a Ca N'Humet, com tallers...

Veure bon cine a la platja no té preu.

Tu diràs: temperatura ideal, pantalla gegant, so excel·lent. No es el mateix veure un curt a casa tu sol que compartir-lo amb mil persones.

Tu te'ls mires tots, no?

Tots! Bé, m'ajuda la meua parella, la Núria, el cinquè Beatle, ja,ja,ja. Ho fem entre els dos.

Quants n'heu vist enguany?

Nou-cents quaranta. L'any passat van ser mil i escacs.

En quant temps?

Les dates d'entrega comencen al gener i fins a mitjans de maig. Quan acaba, ja els hem anat visionant tots.

I aleshores que: paperet i anar apuntant coses. Quin embolic no? Nosaltres amb vuit ja no sabíem quin era quin. Com t'ho fas?

Això ha canviat mogollón. Les primeres edicions teníem una bústia a correus i arribaven VHS, tants que quan l'obries et queien tots a sobre. Sort que en aquella època arribaven cent vuitanta, docents com a molt. Després va venir el DVD, més petit però encara poc pràctic. Ara tot ha millorat i hi ha unes plataformes de visionat on els concursants s'inscriuen i pengen el curt, i nosaltres els veiem des d'allà mateix.

Bé, però com te'n recordes del que t'ha agradat, per què, què destaqués,...

Les plataformes et permeten catalogar-los per exemple per colors: els grocs estan bé, els verds no tant,.... Els pots filtrar: preseleccionar, i tenir-los controlats. Pots fer-te un Excel amb dades, comentaris. Abans de cada curt fèiem una fitxa, però ara ja no cal.

Deus ser un expert en el tema

Es clar: el bo que té que jo porti tants anys, des del principi, és que estic molt ficat en aquest món del curtmetratge, i se quins són els més bons d'un any, els he pogut veure en altres festivals. Si no arriben,

miro de demanar-los, de que vinguin, per poder tenir la millor selecció possible.

Però això és una feina, que dedueixo que no té res a veure amb la teva.

Res a veure: jo soc comercial immobiliari. Haig de treure temps de no se sap on. Si hi ha motivació es fa. També és evident que no tots els veiem fins al final: si un curt no atrapa en els primers cinc minuts, difícilment ho farà.

Tenen un límit de minuts?

Cada festival marca el seu límit. Fascurt, per no deixar perdre cap joia, té el màxim en trenta minuts, tot i que no acostumen a ser tan llargs. Sinó, entre una cosa i una altra, no ens donaria temps a veure'ls en només dues jornades, dijous i divendres, que dura el festival.

És clar. Per què dissabte ja és l'entrega de premis. Per seleccionar al jurat com ho feu?

És un treball entre el Lluís Ares, director del Festival, i jo. Anem parlant, veient possibilitats i tirem molt de contactes.

I a qui li proposeu normalment us diu que sí?

A veure, estan enfeinats: entre rodatges, viatges, promocions, no és tan fàcil.

Aquest any ho ha estat una mica més al comptar amb la Carla Simón. Quan convidaves als altres possibles i deies que hi era ella, sembla que s'animaven més.

Passat i present. Futur?

El nostre futur depèn molt dels recursos que tenim. Tenim una subvenció municipal i la resta de sponsors privats. Anem justos, molt justos i el Festival se'n ressent. Per exemple: hem coincidit amb un parell de Festivals mitjanament importants. Què ha passat? Que guanyadors del Fascurt també han sigut guanyadors en aquests Festivals, i com que poden pagar bitllets, allotjament, dietes, allà estaven.

L'equip del Fascurt, d'esquerra a dreta el Miquel Pla, producció i disseny, Lluís Ares, direcció e imatge, Paula Ares Col·laboradora, Cristina Ares Comunicació, Àlex Blasco, programació i Núria Muns, ajudant programació | fotos @monicasolafotografia |

Si tinguéssim pressupost, podríem convidar als directors que presentessin ells mateixos, fer trobades,... Aquest any ha coincidit a més a més que hi havia pocs curts de Barcelona i per això no han estat presents.

Ens hem de conformar amb els agraïments per vídeo. Alguns, però, eren boníssims.

Com l'agraïment de "Sonido subjetivo" que semblava una prolongació del propi curt.

Portem una estona parlant i no ens has fet les presentacions. Qui hi ha darrere del Fascurt?

Des de la setena edició ens hem quedat un grup motor molt ben avingut: el Lluís, el Director. El Miquel, la producció i disseny. La Cristina Ares, coordinació, comunicació i premsa. I jo, direcció de programació. Fa tant temps que treballem junts i estem tant ben coordinats que no cal ni reunir-se. Tothom sap el que ha de fer i funcionem com un rellotge. Suposo que això es nota des de fora.

Impecable.

L'únic que a vegades ens fa la guitza és el temps, però aquí ja no hi podem fer res. Aquest dijous, per exemple, varen caure quatre gotes. I va costar que s'omplís.

Ha estat molt agradable la ubicació al costat del Calima. Suposo que el canvi és per les obres de l'estació.

Si: El Calima és el principal esponsor, a part de l'Ajuntament. I hem estat molt a gust, hi ha molt

cali, ens coneixem. Però això ha anat canviant. Recordo algunes edicions que les fèiem en terra de ningú i portàvem la barra, a més de tota la resta de materials. Una autèntica bogeria.

Suposo que era un altre recurs econòmic per vosaltres però molta més feina. Una feina que feu desinteressadament, sense ànim de lucre.

Efectivament. Tothom cobra, com ha de ser, excepte nosaltres, que som Associació Akonga, sense ànim de lucre.

De lucre, no. Però ànim en teniu molt, el suficient per continuar?

L'Ajuntament ens recolza d'una manera important, tot i que hem passat d'un pressupost de quaranta a vint mil euros, que és el que teníem ara. Va ser traumàtic, vam haver deixar de fer moltes coses, com els tallers, les xarrades, i en general, el que no era estrictament el visionat dels curts. Ens agradaria trobar un esponsor i poder fer més coses i fer-les millor. Portar gent amb talent, tallers per nens i nenes, recuperar la secció que fèiem a La Calàndria "del curt al llarg"

Com era això?

Escollíem un òpera prima d'un director que vingués del món del curt, el convidàvem i en una mateixa sessió vèiem els seus curts més la peli amb entrevista a La Calàndria inclosa. Van passar directors com Guillem Morales, Félix Viscarret, Daniel

Sánchez Arévalo.. És que una de les coses xules de Fascurt és veure créixer als directors, a les primeres edicions es van poder veure curts de J.A Bayona, Nacho Vigalondo, Borja Cobeaga, que eren el planter i ara ja estan molt consagrats en la indústria.

Molts projectes i molta il·lusió. Projectem-nos perquè arribin els recursos i pugueu fer tot el que sou capaços d'imaginar. *

Membres del jurat

QUE TAL L'EXPERIÈNCIA COM A JURAT A FASCURT?

ORIOR VILLAR: Director creatiu, realitzador i guionista

"Ser jurado en el festival de cortometrajes Fascurt fue una experiencia maravillosa. Fue una gran oportunidad para ver una gran variedad de cortos, cada uno con su estilo y mensaje único. Fue emocionante discutir con Carla

Simón y Elisabet Casanovas sobre los mejores cortometrajes, sin duda uno de esos besos que te da la vida de vez en cuando.. Me impresionó la calidad y creatividad de los participantes. Fue difícil tomar decisiones, pero al final elegimos los cortos más originales y mejor producidos. Estoy agradecido de haber formado parte de este festival y de haber visto el talento y la pasión de los cineastas emergentes y también de los responsables de este precioso y necesario festival en el Masnou"

CARLA SIMÓN: Directora i guionista:

"Ha estat un plaer poder veure aquesta gran selecció de curts de ficció i d'animació que els programadors de Fascurt han escollit. La decisió del jurat no va ser fàcil perquè hi havia obres interessantíssimes que espero que el públic disfrutés igual que nosaltres. Com a recent masnovina, em va encantar descobrir les projeccions a la platja i espero poder-hi assistir cada any."

Amb l'Àlex en el moment de l'entrevista al chiri Calima como no

RAS I CURT a Alex Blasco

El primer que fas quan et lleves Dutxa **Menjar preferit** Carn ben feta **Estació de l'any** Estiu **Mar, muntanya o ciutat** Mar **Quin super-poder t'agradaria** Teletransportació **En el temps lliure...** Veig pelis raras i jugo a tennis **Tens algun mestre** Sam Raimi **Pel·lícula o sèrie, quina?** Pelicula: evil dead **Actor/actriu favorit?** Dicaprio **Tatuatges: sí o no i on?** No, cap i mai **Un llibre** Una pel·lícula para cada año de tu vida de Alejandro G. Calvo **Música...** Pop indie nacional **Tens una vareta màgica, que faries pel poble de Masnou** Mes aparcament al centre, mes neteja i acabaria l'estació d'ocata **Color** Blau

Tenim un espai per a tu

Reserva
637 456 666
chiri.calima@gmail.com

Platja d'Ocata, guingueta núm. 3
(davant el carrer Capità Comelles)
08320 El Masnou (Barcelona)

Roza Bal és el nom d'un santuari situat al barri de Khanyar, a la ciutat de Srinagar, al Caixmir, avui en dia pertanyent a un dels estats de l'Índia.

LA VISITA AL ROZA BAL

El nom Roza en la seva llengua vol dir tomba i Bal significa lloc. Els nadius tenen la creença que la tomba pertany al savi Yuz Asaf, que s'hi troba enterrat al costat d'un altre savi, aquest musulmà.

El lloc, a occident, es feu famós arran de l'edició del llibre d'Andreas Faber-Kaiser *Jesús va viure i morir a Caixmir*. Faber-Kaiser, tot i que d'origen alemany, va néixer a Barcelona el 1944 i també hi morí el 1994. Fou escriptor i ufòleg.

A aquest llibre hi va exposar, després d'una estada a Caixmir, la possibilitat que Jesús no morís a la creu, sinó que, després de curat, fugís fins a aquest estat del nord de l'Índia on començaria una nova vida, deixaria descendència i moriria a una edat molt avançada. Aquí, al Roza Bal, la tomba de Yuz Asaf seria la seva, que podria ser el seu nom traduït. El llibre fou publicat el 1976 i la meua visita fou al cap de tres anys. Per tant, el seu record encara era palpable per aquelles terres, pel que comentaré a continuació.

Del grup de turistes catalans que visitaren diferents estats de l'Índia, tres havíem llegit el llibre i estàvem interessats a visitar el Roza Bal, però, quan vàrem arribar als taxistes que volíem anar al barri del Khanyar, tots s'hi negaven i no en sabíem el perquè, fins que un ens va dir que sí, però que ens deixaria a l'entrada del barri. Assentirem i cap allà anàrem.

Tal com ens va dir, ens deixà a l'entrada i ens digué que allà els musulmans no hi entraven, ja que aquella gent era d'una altra religió.

Hi entràrem i de seguida sortí gent a rebre'ns. Els seus vestits ens recordaven els dels personatges bíblics, però el que més ens sobtà fou que anava sortint cada cop més gent dels diversos carrerons. Nosaltres anàvem al mig de la «processó» envoltats de gent. Ens feien preguntes, en anglès, per saber d'on veníem i què hi anàvem a fer. Entre nosaltres ens preguntàrem què els hi dèiem, ja que pensàvem que no sabrien on és Catalunya. Al final optàrem per dir Barcelona i tota aquella munió de gent, com si fossin els cors d'en Clavé, va dir allora: Ah, Catalunya!

Com podeu imaginar, aquesta resposta unànime de tot un poble ens va sorprendre, i penseu que no podria dir quants eren els que ens envoltaven, però sí que eren molts més que el cor més gran que hi hagi. Després vàrem saber el perquè de la contesta al·lusiva a la nostra terra: era degut al fet que l'escriptor al·ludit se sentia català i, mentre va estar per aquelles terres fent investigacions per al seu llibre, que es veu que fou molt de temps, va circular sempre amb un *jeep*, al qual arborava ben alta la nostra bandera. No sols la lluia, ans també en feia pedagogia del que era i representava. Misteri aclarit. ✨

 MAPFRE

La teua oficina del Masnou sempre amb **ATENCIÓ PERSONAL**

Agència d'Assegurances Exclusiva de Mapfre Familiar S.A.

C/ Sant Miquel 49, Local 2 • 08320 El Masnou (BCN)
T. 93 555 75 04 • F. 93 540 08 76 • marquem@mapfre.com

FINQUES MESLLOC

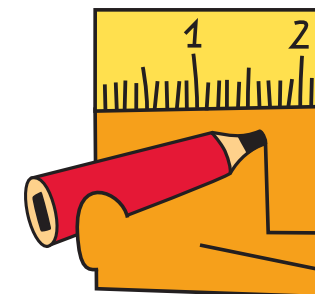
LLIGOÑA CAYETANO

La seva immobiliària del Maresme

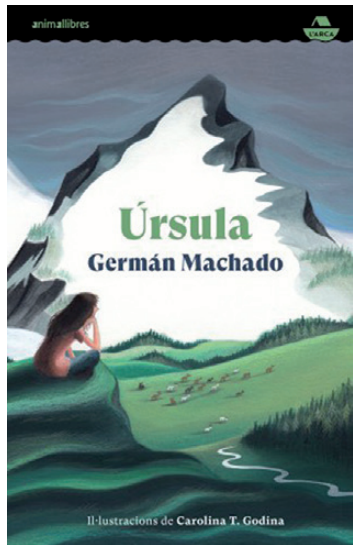
93 555 69 03 • www.meslloc.com

FEMflocs
fusteria en general

fusteries exteriors • dissenys propis personalitzats
mobles a mida • portes i tarimes
restauració fusteries nobles

630 462 904 • 937 566 168 • femflocs@gmail.com • www.femflocs.com

Títol Úrsula
Autors Germán Machado
Il·lustrador Carolina T. Godina
Traductora Tina Vallès
Editorial Animalibres
Col·lacció "L'Arca", 19
Lloc i any d'edició Barcelona, 2023
Pàgs. 79

UN ESTIU DIFERENT A CALS AVIS

Germán Machado (Montevideo, 1966) és un escriptor i llibreter establert a Vic des de fa anys, on regenta la llibreria "El Petit Tresor", especialitzada en LIJ (Literatura Infantil i Juvenil). La seva darrera obra, Úrsula, d'entrada ens pot semblar la típica novel·la infantil d'aventures d'estiu, ja que la protagonista, la Lara, a final de juny, ja se'n va a passar-lo a casa dels avis en un poblet del Pirineu. I aquell any tota sola, perquè el curs havia estat un curs estrany: la pandèmia; les complicacions amb la mare, que sempre va atrafegada; el pare absent, fent de corresponsal als Estats Units; les notícies sobre els ossos a prop d'on viuen els avis... De seguida, però, ens adonem que no és així, que la novel·la s'allunya dels tòpics, tant estilísticament com argumentalment. Estilísticament, l'autor tria la primera persona narrativa i és la Lara, amb un estil planer i força versemblant, qui ens va explicant aquell estiu tan especial que la va fer créixer i en què va haver de prendre decisions importants, tant per a ella com per als qui l'envolten. Les repeticions, pròpies d'una nena a punt de fer els 10 anys, i la descoberta de l'entorn i de la relació tan singular que hi tenen els avis, sobretot amb el seu ramat de cabres, són bones troballes

que enriqueixen la narració i l'apropen al públic lector.

Pel que fa a l'argument, Germán Machado té l'habilitat d'interessar-nos per coses quotidianes, que són una descoberta tant per a la Lara com per al lector. Sense necessitat de grans aventures, ni de grans perills, d'aquells que només superen els superheroi o gairebé, anem fent nostres les il·lusions, les pors, les descobertes de la Lara i no ens n'adonem i ja som al final de la novel·la, que tindriem ganes que continués.

Afegeix-hi la bellesa d'alguns paràgrafs i de les reflexions, sempre carregades de poesia i ben imbricades en el text (penso en la importància que es dona a la lectura i a la narrativa oral -p. 39 i 49 per ex.-, en la descoberta que vida i mort, a la natura, sovint van de bracet -p. 65-, en el valor de les coses petites i quotidianes -p. 68 per ex.-, etc); i encara, la qualitat de la traducció i de l'edició; i també, la qualitat i el realisme de les il·lustracions (a tot color i de pàgina sencera, amb petits detalls, provinents de les il·lustracions principals, que obren i tanquen els capítols), i entendreu per què m'ha semblat que valia la pena recomanar aquesta novel·la breu que de ben segur agradarà als lectors a partir de 10 anys i a molts adults que encara no hagin apagat del tot un cert caliu d'infància. ✨

ET CONEIXES A TU MATEIX?

Dr. Oriol Lugo - www.owlpsicologia.com

El famós aforisme grec "coneixet a tu mateix" inscrit en el pronaos del temple d'Apol·lo a Delfos, mai està desfasat.

A mesura que passen els anys un mateix pensa que cada cop es coneix més. Però realment això és així? Tenir més anys no

equivala a ser més savi. Quanta gent gran coneixes que segueix amb la mateixa impulsivitat, rigidesa o amb la poca reflexió que un adolescent. També succeeix al contrari, hi ha gent molt jove amb una gran maduresa. Però sí que hi ha un element en comú que comparteixen tant el savi ancià com el jove; han mirat endins de si mateixos.

Conèixer-se a un mateix és un treball personal. Com qui va al gimnàs cada setmana i desenvolupa bíceps, tríceps i bessons. És comparable a capbussar-se en les profunditats de la pròpia persona. Moltes vegades són les experiències viscudes les que fan que et formulis preguntes poderoses que t'aporten llum sobre qui ets.

Però tot es resumeix a simplement viure i reunir vivències?

No. Hi ha una alternativa, encara que potser no et vindrà de gust o se't farà feixuga. És com si volguessis aprendre un idioma. Ens crida molt l'atenció el fet de disposar d'un mòbil capaç de fer de traductor però, es fa necessari la pràctica.

En el cas del procés d'autodescobriment ho podem aconseguir a base d'anar responnent-nos preguntes que s'enfoquen cap a les nostres entranyes.

A continuació, te'n compartiré algunes, la idea és que les puguis anar responnent de forma freqüent. Si te les mires de tant en tant te n'adonaràs que les respostes no sempre seran iguals. Això serà un senyal que estàs canviant i que et vas coneixent cada cop més.

Aquí tens algunes propostes de preguntes poderoses que facilitaran el teu auto coneixement:

- Què et fa sentir autèntic i ple de vida?
- Quines són les teves passions més profundes i com les pots integrar a la teva vida diària?
- Quins són els teus valors fonamentals i com els manifestes en les teves accions?
- Quines són les teves pors més grans i com et limiten en la teva vida?
- Quines són les teves creences limitadores i com et podrien estar retenint?
- Quins són els teus punts forts i com els pots utilitzar per créixer i assolir els teus objectius?
- Quins són els teus punts febles i com pots treballar per superar-los?
- Què et motiva realment en la vida i com pots mantenir-te centrat en aquesta motivació?
- Quins són els teus somnis i com pots començar a treballar en la seva consecució?
- Què et fa sentir agraït i com pots practicar la gratitud diàriament per aportar més felicitat a la teva vida?

Si t'has atrevit a respondre-les, puc dir que ets un valent, i a més a més, que ets una mica més savi. ✨

Brisa

sin prisas

Arrossos, carns a la brasa
i shisha lounge amb cocteleria

Plaça Pati de Vela, 2 • 08912 Badalona • 938 072 935 • 660 521 475
www.brisabadalona.es • brisabadalona@gmail.com
 síguenos en: [f](#) [i](#)

API

Col·legi d'Administradors de Finques de Barcelona-Lleida

Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou

93 555 10 60 • 93 555 17 61 • fax 93 555 28 90

www.fiquespuig.net • info@fiquespuig.net

MÚSICA PER A TOTHOM

Rosalía Ramon i Ferràndiz

La Casa Benèfica del Masnou inaugura el programa Música per a tothom impulsat per la Fundació la Calàndria

El dissabte 8 de juliol a les 12 del migdia a la capella de la Casa Benèfica del Masnou van sonar durant una bona estona diferents estàndards del jazz, com el de l'època Dixieland Basin Street Blues. Interpretats pel sextet Amics del Jazz, les peces musicals van acompanyar una setantena de persones residents en aquesta institució per a gent gran del nostre poble.

El concert marcava el tret de sortida del programa Música per a tothom, a través del qual la Fundació la Calàndria vol fer arribar la música als masnovins i masnovines que per algun motiu no tenen accés a aquesta manifestació cultural, especialment les persones grans. La música té un gran impacte en els éssers humans, però, en persones grans, a més, té la capacitat d'evocar records, de millorar l'estat d'ànim, de reduir l'estrès i l'ansietat i té beneficis evidents en aquells qui experimenten solitud o aïllament.

Per això el programa Música per a tothom s'inicia acostant la música a les residències de gent gran del Masnou, amb l'objectiu de contribuir a la millora de la salut i al benestar emocional de les persones que hi viuen.

Aquest projecte impulsat per la fundació la Calàndria ha comptat amb el suport i la col·laboració en

Sextet Amics del Jazz

l'àmbit musical de l'Aula de Música En clau de sol, i especialment del director i músic Óscar Neira i ha estat imprescindible a l'hora de materialitzar -lo l'acollida que des de la direcció de la Casa Benèfica del Masnou s'ha fet a aquesta iniciativa.

El programa Música per a tothom té la voluntat de continuar l'activitat iniciada, tal com explicava el president de la fundació Josep Puig, i vol ampliar aquesta oferta musical a altres residències del municipi, sense descartar però, altres destinataris. ✱

A la Casa Benèfica del Masnou amb el sextet Amics del Jazz

Fontseré Pintors s.l.
657 889 214

La Magnòlia

CUINA INTERNACIONAL AL MASNOU
Carrer de Buenos Aires, 22

DIMECRES A DIVENDRES
20.30-24
DISSABTES I DIUMENGES
13.30-15.30 / 20.30-24

93 504 90 90

Take away amb GLOVO

EL MASNOU ASSESSORS SL

Assessoria d'empreses i particulars des del 1984

Assessorament i gestió fiscal
Comptable i laboral
Assessorament jurídic mercantil
Herències
Donacions

Torrent Vallmora, 16 local - 08320 El Masnou
935 400 673
tonitrillo@elmasnouassessors.cat

Us desitgem bona entrada del curs escolar

escola BERGANTÍ
EDUCACIÓ Infantil,
Primària i Secundària obligatòria

50 ANYS

Fra Juníper Serra 46, El Masnou
935 554 950 - www.escolaberganti.org

TOXICITAT POLÍTICA

Joan Camps Ortiz

La independència, el dret inalienable de la condició humana ha sofert la barroeria del partidisme polític més inepte imaginable quan, tenint totes les de guanyar, ha malbaratat els dos milions i escaig de vots manllevats que els catalans, en majoria, els havíem confiat en el referèndum de l'1-0 de 2017 i reafirmat constitucionalment en les eleccions autonòmiques del 21-D del mateix any.

És hora doncs d'assenyalar als directament implicats en promoure l'abstenció i el vot inútil: la xulesca CUP i l'il·lús PDCat que s'han quedat sense nòmina sabent que amb les seves aspiracions només podien fer nosa; també als victimismes d'ERC que volent pixar més llarg que ningú han perdut la confiança d'una bona part dels seus propis votants, malbaratant la que tenien emmanlevada... i també a JuntsxCat que, dividits en dubtes i contradiccions, havent salvat els mobles, avui per avui és la pírrica esperança que ha aturat pels pèls les tenebres del nefast franquisme del PP i VOX. Volent matar qualsevol rastre de democràcia, també el corc feixista ha punxat una vegada més posant aquesta vegada en mans de Carles Puigdemont el mal menor d'anomenar Pedro Sánchez com a president continuista del regim del 78.

La toxicitat placentària dins les entranyes del PP ha acabat parint VOX, aquest monstre totalitari que volent intoxicar-ho tot, s'ha jugat bous i esquelles en aquest intent, deixant en boles a Alberto Núñez Feijóo quan per la nit del 23 de juliol era corejat amb la boca petita de mitja nòmina del PP, mentre l'altra mitja el donava per mort i Ayuso se'n aprofitava dient: **"No pot ser que dijous estiguem en un míting amb el president, aplaudint-lo, donant-li el nostre suport i dimarts tirant-lo des dalt d'un pont..."** Si Feijóo vol saber quin pa se li donarà, que li preguntis a Casado!

I ara què?

Doncs què millor que un bany de realisme! Deixem-nos d'enquestes d'intel·ligència artificial manipulada i analitzem els fets. D'on ve aquesta Espanya vanagloriosa que ens volen imposar? Històricament la Monarquia Hispànica del segle XVI era terrorífica regnant en l'actual sud-oest dels Estats Units, Mèxic, el Carib fins Amèrica Central, gran part de Sud-americà, assentaments de l'actual Alaska i Columbia Britànica, la Nova Espanya i Perú, arxipèlags del Pacífic, Índies

Oriental i Filipines, les Marianes i Guam, nord de Formosa, Nova Granada i Rio de la Plata i a Europa, Països Baixos, Milanesat, Nàpols, Sicília i Cerdanya, el Franco Condado i el Rosselló. Com és que havent-t'ho perdut tot ningú enyora a aquells que amb la creu, la bandera i el sabre ho van espanyolar tot, actuant ara com si els catalans fóssim una colònia més a arruïnar seguint la consigna: **"que se consiga el efecto sin que se note el cuidado..."**

Passi el que passi en aquest llarg impàs, mentre ens permetin votar, cal anar a unes immediates eleccions autonòmiques que posin els vots independentistes en un sol cistell sense carrinonades dels figures que cal jubilar. Oblidem-nos de passejades i crits al carrer i si aquesta colla de paràsits amb el cul endollat no volen la unitat en el que és essencial, deixem-nos de romanços i que siguin ÒMNIMUM i ANC que liderin unes primàries que ens ofereixin una llista exclusivament independentista. No ens refiem d'Europa, que el feixisme latent és germà bessó del franquisme pur i dur i tots sabem de que va morir Companys. ✱

LES 7 DIFERÈNCIES

Al pavelló del Masnou els jugadors de bàsquet escalfen motors. En Pol Bardera fent una esmaixada davant els somrients companys.

Martí Duran

foto @dufefoto |

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	C	A	R	I	N	Y	O	S	
2	I		E	C	O		S	E	R
3	N	A	N	S		C		R	E
4	E	N	D		M	I	R	R	A
5	M	I	A	U		R	I	A	L
6	A	S		N		E	L	L	
7			S	I		A	R	L	A
8		M	O	T		A	M	E	N
9	T	O	T	S			E	R	A

Solucions dels mots encreuats de la revista 420 de Gent del Masnou

FOTOGRAFIA ESPORTIVA I D'ESDEVENIMENTS

dufefoto

MARTÍ DURAN FELIU
@DUFEFOTO
DUFEFOTO@GMAIL.COM

el cullerot Sant Felip 45 - El Masnou
93 540 97 41
DE TOT PER A LA CUINA
www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

EL CLIC DE SERVI FRUIT
DE LA BOTIGA A CASA

WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM
C/. Sant Miquel, 41 - El Masnou
93 333 05 70

Can Ventura
des de 1964

Vedella • Xai • Porc
Pollastre • Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

Construcció i manteniment de jardins

Jardineria Eloy Borrallo
649 700 551

TEMPUS COLLECTION
creada pel Rebot dels Sentits

TEMPUS
gü

EL REBOT DELS SENTITS
El teu celler Gourmet al Masnou
DIUMENGES MÀTÍ OBERT
Passeig Romà Fabra, 25 · El Masnou
Tel. 93 178 22 97 · www.7devi.com

CREMA DE GAMBES

Ingredients

- 500 gr de gambes vermelles
- 1 ceba
- 2 pastanagues
- 1 tros de fonoll fresc (opcional)
- 2 grans d'all sense pelar
- 1/2 porro
- 3 tomàquets
- 1 branca petita d'api
- 1/2 tassa d'arròs
- 2 llesques de pa
- 1/2 litre de conyac
- 4 litres d'aigua
- sal i oli d'oliva verge

Preparació

- 1 En una mateixa olla cou amb una mica d'oli, l'all i les verdures trossegades durant uns 3 minuts.
- 2 Afegeix els tomàquets tallats i ho sofregeixes una mica més . Ja hi pots anar titant les gambes també.
- 3 Que quedi tot ben daurat i flameja amb el conyac.
- 4 Deixa reduir-ho i vas abocant de mica en mica l'aigua (de 4 a 4,5 litres)
- 5 Posi les llesques de pa i l'arròs.
- 6 Deixa coure uns 40 minuts a foc mig, traient, de tant en tant, l'escuma que es vagi fent.
- 7 Ja ho pots triturar i passar-ho pel colador xinès.
- 8 Ja la tens llesta !! Tant la pots servir mig tèbia com freda...està boníssima !!

NOTA a l'estiu és ideal per a un sopar a la fresca però pensa-hi també en altres ocasions com el Nadal si la serveixes calenta.

La cuina de l'Antonia

El cullerot

foto VALERIA BOLTNEVA |

El maridatge de l'Enric

El Rebot dels Sentits

HABLA DE TI

Celler Bodegas Habla
Denominació d'origen V.T. Extremadura
Varietats 100% Sauvignon Blanc
Anyada 2022
format 75 cl.
Graduació 13 % vol.

Es un sauvignon blanc molt fresc i gliceric.
Que acompanya amb la cremositat de la crema i aporta frescor.
A més te un toc mineral que potencia el sabor a mar de la gamba.

Salut i vi

BENVINGUT SETEMBRE!

Joana Bofarull Cervera

A l'inici de les vacances, el 30 de juny es vestia de concert.

En el local de Gent del Masnou –que s'acomodava abans de les obres de remodelació– gaudíem de la música, de la bona disposició i energia que ens transmetien els cantaires de la Coral Xabec, incloses les extenses i acurades explicacions de l'Enric Badal, informació interessant que ens apropava a les havaneres, a les caramelles i a les corrandes. El concert començava amb els «dum dums» ben afinats de la “Cançó del beure”, un anònim del Renaixement, les populars mexicanes “Antonino” i “Valentina” ens feien vibrar i la cirereta del pastís, el “Narinant”, ens convidava a cantar amb el “barabarrumba, rumbaba...”. Així acomiadàvem el curs, amb alegria i bona nota.

L'estiu, temps de reflexió i de gaudi, pels amants de la música coral sovint se'ns fa llarg. Estem desitjant començar els assajos i obrir els braços a la música per aquell hàbit de cantar. La música coral, aturada durant aquest impàs, treu el cap el mes de setembre per començar la nova temporada encetant repertori i fer de cada assaig una festa. Temps per afinar allò que no teníem gaire clar, temps per alliberar-nos d'aquells tics que no ens han agradat tant i refermar tot allò que sabem fer tan bé: cantar i comunicar.

Arribat el setembre, doncs, obrim les carpetes per assajar els projectes venidors, i donem-nos l'oportunitat de començar de nou i millorar, dos verbs que cal no deixar en via morta. Començar i projectar noves melodies cercant dreces per arribar a la fita proposada i amarar-nos de la música per fer arribar el missatge.

Benvingut setembre! ✱

MENJAR I BEURE EN TEMPS ANTICS

Anècdotes històriques

Albert Vidal

El fet de menjar fora de casa ha anat evolucionant amb el temps i, de ser cosa gairebé obligada per a viatgers i desplaçats del seu lloc d'origen, s'ha convertit en un plaer més de la vida social i cultural.

Ja en època romana hi havia establiments que servien menjar i beure als transeünts que anaven d'anada o tornada a la feina o a qualsevol altre lloc.

Eren molt populars, eren força econòmics i sempre estaven molt concorreguts, sobretot pel fet que la majoria de cases humils no disposaven de cuina. Eren botigues amb el nom genèric de *popinae* que només solien obrir al migdia i n'hi havia de dues menes. Per una banda els anomenats *caupona*, llocs de menjar ràpid a base de productes freds com formatges i embotits, sense seients ni taules, i amb un petit taulell a l'exterior per servir les comandes. Alguns, però, disposaven d'un jardí interior en el qual s'oferien entreteniments als clients, com ara actuacions de ballarines, i on es podia jugar als daus malgrat ser un joc prohibit per l'estat.

Uns altres locals eren els *thermopolium* que, a més d'un taulell interior, disposaven de tamborets i taules tant a fora com a dins i on s'hi podia menjar calent. Fins i tot disposaven d'esclaus per atendre els clients. Eren prou amplis i alguns d'ells podien acollir, fins i tot, més de cinquanta persones i també solien tenir un jardí tancat.

A més de l'aigua i la llet, la beguda més habitual era el vi, sempre barrejat amb força aigua i, de vegades, amb mel ja que beure'l sol era considerat propi de gent basta, bàrbara i poc refinada. Alguns d'aquests comerços també podien oferir al client 'serveis especials' per part d'esclaus o esclaves, en franca competència amb els prostíbuls pels seus preus considerablement més baixos que els dels bordells "oficials".

En arribar l'època medieval, els convents i altres comunitats religioses foren els primers a donar

acollida als viatgers amb menjar i allotjament. També en els castells medievals solia haver-hi una estança destinada als pelegrins que demanessin asil per una nit durant el seu camí cap a Sant Jaume de Galícia o, els més agosarats, cap a Roma o Terra Santa. Era un dormitori petit però ben condicionat on podien descansar, no sense haver pres abans un frugal àpat a la cuina. En marxar l'endemà de bon matí se'ls proveïa d'una ració de menjar, en la qual no hi faltava el pa i la sal, per continuar en bones condicions, encara que precàries, la seva caminada.

També hi havia hostals als afores de les poblacions i ran dels camins més transitats, on feien estada els traginers que transportaven mercaderies des d'altres indrets i els viatgers que anaven de pas.

Dins les ciutats i al seu voltant també s'hi trobaven establiments on poder menjar i dormir a diferents preus segons la qualitat de l'alberg. Alguns d'ells de gran prestigi, tant que els mateixos reis s'hi hostatjaven. Per exemple, en el capítol 18 del Llibre terç de la Crònica del rey d'Arago en Pere IV lo Cerimoniós, ó del Punyaleit, es fa referència a l'estada del rei a un hostal de Barcelona el dilluns 13 de juliol de 1343: *"... dilluns a XIII de juliol venguem jaure al hostal de la bella dona, e aqui fem parar algunes tendes a les companyies de nostre casa, car no cabiem en lo dit hostal"*.

Altres viatgers, menys tocats per la mà de la fortuna, s'havien d'espavilar com podien dins una ciutat que, el 1150, el viatger Benyamin ben Jonah, més conegut com Benjamí de Tudela, en la seva llarga crònica *Sefer Massa'ot*, una de les primeres guies de viatge de la història, descriu com: *"molt freqüentada per negociants i mercaders de tots el països, com grecs, pisans, genovesos, sicilians, egipcis, assiris i altres asiàtics"*, que va fer que els preus s'enfilessin i fossin inassequibles per a molts dels arribats i no tinguessin més remei que dormir a l'"*hostal de les estrelles*", segons frase popular de l'època que es referia a quedar-se al ras. ✱

Corresponsal del Brasil

O JARDIM BOTÂNICO

Joan Maresma i Duran

Aviat farà 20 anys que visc a *Rio de Janeiro*. És aquesta urbs enorme i de grans contrastos. Existeixen zones ben agradables i que són conegudes arreu del món com les platges de *Copacabana* i d'*Ipanema*, el *Corcovado*, el *Pão de Açúcar* o l'estadi del *Maracanã*.

Hi ha també favelas gegantines com les de la *Rocinha* o el *Complexo do Alemão*, lloc on hi viuen gairebé 100.000 ànimes. Persones que viuen molt bé i persones miserables que ningú mira ni veu ni intenta ajudar; estranys que sorgeixen de carrers esquàlids i broten de barris que més val no conèixer. Aquest món és molt cruel.

Llac

Jardim Botânico do Rio de Janeiro

Aqueducte

Existeix també un lloc al qual no hi havia anat de feia temps. Des de ben abans de la pandèmia –alguns l'anomenen “*fraudèmia*”– que no havia passejat per un lloc tan agradable com el *Jardim Botânico do Rio de Janeiro*. És possible deambular un matí sencer allunyat dels riscos i perills de la turbulenta i perillosa selva de pedra. No hi entren ni pidolaires ni aturats ni sense sostre ni d'altres intrusos: s'ha de pagar entrada. Sé que el que escric és políticament incorrecte o no sona massa bé; em fa l'efecte que la paraula “comunitat” –últimament l'he llegit bastant i escoltat més; el Masnou de quan jo era infant? Capçanes, el poblet de l'àvia Antònia?– és com una última relíquia de les utopies de la bona societat d'un altre temps; el somni d'una vida millor amb veïns que són bona gent i on tots se-

Orquidàrio

gueixen regles de convivència i d'urbanitat. Suposo que l'harmonia es redueix a la idea del veïnat més proper. Si arribo a vell, sí que m'agradaria passar els últims anys en un lloc petit.

El Jardim va ser inaugurat el 1822 –l'any de la independència de Brasil– amb el nom de *Real Jardim Botânico*; té 83 hectàrees de bosc, 54 de zones cultivades i més de 40.000 plantes de més de 6.700 espècies. El primer director va ser un erudit frare carmelita –Leandro do Sacramento, el seu nom–, professor de botànica conegut pels seus estudis sobre la flora brasilera. L'any 1991 la Unesco el va catalogar com a Reserva de la Biosfera i ha tingut visitants il·lustres com Albert Einstein, la reina Isabel II d'Anglaterra o el llavors príncep i ara emperador de Japó, Naruhito.

Aquest rabeig de pau conté una gran varietat de riqueses naturals i històriques; a la mare li encantaria conèixer aquest indret. Hi ha un magnífic *bromeliàrio*, un *orquidàrio* amb més de 3.000 exemplars i una col·lecció de plantes medicinals, ubicada en una part de les instal·lacions d'una antiga fàbrica de pólvora.

S'ha de destacar, també, el passeig amb les conegudes palmeres imperials –palma mater, originàries de les Antilles–, que van ser plantades sobre el 1830 i que ja tenen més de 40 metres d'alçària.

Un edifici ben important és el *Solar da Imperatriz* –la casa de l'emperadriu– un bonic palauet colonial del segle XVIII que acull l'*Escola Nacional de Botânica Tropical*.

Un altre lloc ben formós és el *Chafariz das Musas*, una font de ferro forjat de 1895 on hi ha representades quatre de les muses del Parnàs: la música, l'art, la poesia i la ciència.

Un passeig tranquil i agradós durant la setmana i ple de carioques el cap de setmana –quan hi vam estar– que val la pena visitar. I tornar-hi. ✨

Nenúfar

Palmeres imperials

EXPOSICIÓ

FOTOGRAFICA

CATALUNYA NATURA

tonifotos@gmail.com

@tonigarciacamps

Autor: Toni Garcia Camps

Exposició del 2-9-2023 fins 26-10-2023

Obert, feiners de 18 a 20 h.

Vocalia de cultura

EXPOSICIONS

Del 2 de setembre al 26 d'octubre

Fotografies CATALUNYA NATURA Obres de Toni Garcia Camps

Degut a les obres que properament es duran a terme a la nostra seu, aquesta exposició podrà quedar interrompuda per a ser traslladada a la nova sala d'exposicions, quan sigui inaugurada.

PETITS ENCANTS a favor de DISMA

Ja podeu portar a Gent del Masnou els objectes que vulgueu donar per a ser venuts el diumenge 17 de setembre proper.

DIADA NACIONAL

Gent del Masnou participarà, com cada any, en l'ofrena floral de l'11 de setembre

La Coral Xabec cantarà "El cant de la senyera" en el moment d'hissada de la bandera i "Elssegadors" en concloure l'acte.

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

CURSETS DE GAITA ESCOCESA

Dimecres de 18,30 a 20 h.

Informació a: gentdelmasnou@gmail.com

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal** professor de Kundalini-ioga. Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda. **Els dimarts de les 18,30 a 20 h.**
Preu trimestral 80€, socis 70€
Inscripcions jordiona@hotmail.com
tel. 695 389 304 **Lloc** Gent del Masnou - c/ Dr. Agell 9 - El Masnou

il·lustració QUKA ROSSELL |

ENGLISH FOR EVERYBODY!

MATRÍCULA OBERTA!

Vine i apunta't ja, comencem el curs el 4 de setembre. Anglès per a totes les edats!

First Certificate – Advanced – Proficiency: 100% aprovats convocatòria juny '23

hibernia
H O U S E
Escola d'idiomes

Navarra, 15 • 08320 El Masnou (Barcelona)
935 551 150 • info@hiberniahouse.com
www.hiberniahouse.com